

31991L0680

31.12.1991

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

L 376/1

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА
от 16 декември 1991 година
относно допълнение на общата система на данъка върху добавената стойност и за изменение на
Директива 77/388/ЕИО с оглед премахването на фискалните граници
(91/680/ЕИО)

СЪВЕТАТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 99 от него,

като взе предвид предложението на Комисията ⁽¹⁾,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽²⁾,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ⁽³⁾,

като има предвид, че член 8а от Договора определя вътрешния пазар като пространство без вътрешни граници, в рамките на което в съответствие с разпоредбите на Договора се осигурява свободното движение на стоки, лица, услуги и капитал;

като има предвид, че доизграждането на вътрешния пазар изисква да бъдат премахнати фискалните граници между държавите-членки, както и за тази цел да бъде окончателно премахнато данъчното облагане на вноса и освобождаването от данък на износа в търговията между държави-членки;

като има предвид, че фискалният контрол при вътрешните граници ще бъде окончателно премахнат от 1 януари 1993 г. за всички сделки между държави-членки;

като има предвид, че облагането на вноса и освобождаването от данък на износа трябва следователно да се прилагат само за

сделките с територии, изключени от обхвата на общата система на данъка върху добавената стойност;

като има предвид обаче, че конвенциите и договорите, приложими за сделките, възникващи във или предназначени за Княжество Монако и остров Ман, тези сделки трябва да бъдат третираны като сделки възникващи във или предназначени за Френската република и Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия съответно;

като има предвид, че поради премахването на принципа на данъчно облагане на вноса в отношенията между държавите-членки разпоредбите за освобождаване от данък и за безмитни квоти ще станат излишни в отношенията между държави-членки; като има предвид, че поради това тези разпоредби следва да бъдат отменени, а съответните директиви — пригодени;

като има предвид, че постигането на целта, посочена в член 4 от Първата директива на Съвета от 11 април 1967 г. ⁽⁴⁾, последно изменена с Шестата директива 77/388/ЕИО ⁽⁵⁾, изисква данъчното облагане на търговията между държави-членки да се основава на принципа на облагане в държавата-членка на произхода на доставените стоки и услуги, без да се засяга принципът, що се отнася до търговията в рамките на Общността между данъчнозадължени лица, според който данъчният приход от облагането на етапа на потребление следва да бъде в полза на държавата-членка, в която се извършва крайното потребление;

като има предвид, че определянето обаче на окончателната система, която да осигури постигането на целите на общата система на данъка върху добавената стойност върху доставяните между държави-членки стоки и услуги, предполага наличието на усло-

⁽¹⁾ ОВ С 252, 22.9.1987, стр. 2,
ОВ С 176, 17.7.1990 г., стр. 8 и
ОВ С 131, 22.5.1991 г., стр. 3.

⁽²⁾ ОВ С 324, 24.12.1990 г., стр. 97.

⁽³⁾ ОВ С 237, 12.9.1988 г., стр. 19.,
ОВ С 332, 31.12.1990 г., стр. 121.

⁽⁴⁾ ОВ 71, 14.4.1967 г., стр. 1301/67.

⁽⁵⁾ ОВ L 145, 13.6.1977 г., стр. 1.

вия, които не могат да бъдат изцяло създадени до 31 декември 1992 г.;

като има предвид, че поради това следва да бъде предвиден преходен етап, започващ от 1 януари 1993 г. и траен ограничен период, по време на който да бъдат въведени разпоредбите за облакчаване на прехода към окончателната система на облагане на търговията между държави-членки, което се запазва като срещносрочна цел;

като има предвид, че по време на преходния период вътреобщностните сделки, извършвани от данъчнозадължени лица, с изключение на освободените данъчнозадължени лица, следва да бъдат облагани в държавите-членки по местоназначение, със техните ставки, и при техните условия;

като има предвид, че вътреобщностните придобивания с определена стойност от страна на освободени от данък лица или данъчно незадължени юридически лица, както и някои вътреобщностни дистанционни продажби и доставка на нови транспортни средства на физически лица или на освободени от данък или данъчно незадължени субекти следва също да бъдат облагани по време на преходния период в държавите-членки по местоназначение с техните ставки и при техните условия, доколкото такива сделки при отсъствието на особени разпоредби вероятно биха породили значително нарушаване на конкуренцията между държавите-членки;

като има предвид, че необходимото търсене на намаляване на административните и статистическите формалности за предприятията, особено малките и средните, трябва да бъде съгласувано с въвеждането на ефикасни контролни мерки, и с необходимостта, както на икономически, така и на данъчни основания, от запазване на качеството на общностните статистически инструменти;

като има предвид, че преходният период на данъчно облагане на вътреобщностната търговия трябва да бъде използван за вземане на необходимите мерки за преодоляване както на социалните последици в засегнатите сектори, така и на регионалните трудности, особено в пограничните райони, които биха могли да възникнат след премахването на данъчното облагане на вноса и на освобождаването от данък на износа в търговията между държави-членки; поради което държавите-членки следва да получат правото в продължение на период, приключващ на 30 юни 1999 г., да освобождават от облагане доставките на стоки, извършвани в определени граници от безмитните магазини, във връзка с пътувания по въздух и море между държави-членки;

като има предвид, че преходният режим ще влезе в сила за срок от четири години и ще се прилагат съответно до 31 декември 1996 г.; като има предвид, че те ще бъдат заменени с окончателна система на данъчно облагане на търговията между държави-членки, основана на принципа на облагането на доставяните стоки и услуги в държавата-членка по произход, така че да бъде постигната целта, посочена в член 4 от Първата директива на Съвета от 11 април 1967 г.;

като има предвид, че за тази цел Комисията ще докладва на Съвета преди 31 декември 1994 г. относно действието на преходния режим и ще направи предложения относно подробностите на окончателната система на данъчно облагане на търговията между

държави-членки; като има предвид, че Съветът, считайки, че условията за преход към окончателната система са удовлетворени, ще вземе решение преди 31 декември 1995 г. относно необходимите мерки за влизането в сила и функционирането на окончателната система, като преходния режим автоматично продължава действието си до влизането в сила на окончателната система и във всеки случай — докато Съветът вземе решение относно окончателната система;

като има предвид, че съответно Директива 77/388/ЕИО, последно изменена с Директива 89/465/ЕИО ⁽¹⁾, следва да бъде изменена,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Директива 77/388/ЕИО се изменя, както следва:

1. Член 3 се заменя със следното:

„Член 3

1. За целите на настоящата директива:

— „територия на държава-членка“ означава територията на страната по определението за всяка държава-членка съгласно параграфи 2 и 3;

— „Общност“ и „територия на Общността“ означава територията на държавите-членки по определението за всяка държава-членка съгласно параграфи 2 и 3;

— „трета територия“ и „трета страна“ означава всяка територия освен определените съгласно параграфи 2 и 3 като територия на държава-членка.

2. За целите на настоящата директива „територия на страната“ е територията на приложение на Договора за създаване на Европейската икономическа общност по определението за всяка държава-членка съгласно член 227.

3. Следните територии на отделни държави-членки се изключват от територията на страната:

— Федерална република Германия:

О. Хелголанд,

територията на Бюсинген;

— Кралство Испания:

Сеута,

Мелила;

— Република Италия:

Ливиньо,

Кампионе д'Италия,

италианските води на езеро Лугано;

⁽¹⁾ ОВ L 226, 3.8.1989 г., стр. 21.

Следните територии на отделни държави-членки също се изключват от територията на страната:

- Кралство Испания:
Канарските острови;
- Френската република:
отвъдморските департаменти;
- Гръцката република:

Аγιο Όρος.

4. Държавите-членки вземат необходимите мерки, за да осигурят сделките, които възникват във или са предназначени за:

- Княжество Монако — да бъдат третираны като сделки, възникващи във или предназначени за Френската република;
- О. Ман — да бъдат третираны като сделки, възникващи във или предназначени за Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия.

5. Ако Комисията счете, че разпоредбите на параграфи 3 и 4 не са повече оправдани, особено що се отнася до лоялната конкуренция или собствените ресурси, Комисията внася съответните предложения в Съвета.“

2. Член 7 се заменя със следното:

„Член 7

Внос

1. „Внос на стоки“ означава:

- а) влизането в Общността на стоки, които не отговарят на условията, предвидени в членове 9 и 10 от Договора за създаване на Европейската икономическа общност, или когато стоките попадат в обхвата на Договора за създаване на Европейската общност за въглища и стомана — не са в свободно обращение;
- б) влизането в Общността на стоки от територия, предвидена във втората алинея от член 3, параграф 3 или от Нормандските острови.

2. Мястото на внос на стоките е държавата-членка, на чиято територия се намират стоките, когато влизат в Общността.

3. Независимо от параграф 2, когато стоки по параграф 1, буква а) при влизането си в Общността бъдат поставени под един от режимите по член 16, параграф 1, част Б, под режим на временен внос с пълно освобождаване от вносно мито или под режим на външен транзит, мястото на внос на такива

стоки е държавата-членка, на чиято територия стоките излизат от обхвата на тези режими.

Аналогично, когато стоки, посочени в параграф 1, буква б) при влизането си в Общността бъдат поставени в обхвата на процедурата за вътрешен транзит в Общността, предвидена в член 33а, параграф 1, буква б), мястото на внос е държавата-членка, на чиято територия спира да се прилага тази процедура.“

3. В член 8, параграф 1, буква а) думите „в страна освен“ се заменят с думите „държава-членка различна от“, а думите „държавата-членка, в която се внасят стоките“ се заменят с думите „държавата-членка, на чиято територия се извършва инсталацията или монтажът“.

4. В член 8, параграф 1 се добавя следната нова буква:

„в) за стоки, доставяни на борда на кораби, самолети или влакове по време на транспорт, чиито начална и крайна спирки се намират на територията на Общността, — мястото, на което се намират стоките при отпътуването на транспорта.“

5. Член 8, параграф 2 се заменя със следното:

„2. Чрез дерогация от параграф 1, буква а), когато мястото на отпътуване на пратката или транспорта на стоките се намира на трета територия, се счита, че мястото на доставка от вносителя, както е определено в член 21, параграф 2, както и мястото на всички последващи доставки се намират в държавата-членка, в която се внасят стоките.“

6. Член 10, параграф 3 се заменя със следното:

„3. Данъчното събитие възниква и данъкът става изискуем, когато стоките бъдат внесени. Когато стоките при влизане в Общността попаднат под един от режимите по член 7, параграф 3, данъчното събитие възниква и данъкът става изискуем само когато стоките излязат от обхвата на този режим.

Когато обаче вносните стоки подлежат на обмитяване, на земеделски налози или на такси с еквивалентен ефект, въведени в рамките на обща политика, данъчното събитие възниква и данъкът става изискуем, когато възникне данъчното събитие за тези общностни митни сборове и те станат изискуеми.

Когато вносните стоки не са облагаеми с никои от тези общностни митни сборове, държавите-членки прилагат действащите разпоредби за митата, що се отнася до възникването на данъчното събитие и момента, в който данъкът става изискуем.“

7. В член 11, част Б:

— параграф 1 се заменя със следното:

„1. Данъчната основа е стойността, определена за митнически цели в съответствие действащите общностни разпоредби.“;

— параграф 2 се заличава.

8. Член 11, част Б, параграф 3 се заменя със следното:

„3. Данъчната основа включва, доколкото вече не са включени:

- а) данъци, мита, налози и други такси, дължими извън внасящата държава-членка, както и дължимите при внос, без данъка върху добавената стойност, подлежащ на събиране;
- б) съпътстващи разходи като комисиони, опаковъчни, транспортни и застрахователни разноски, направени до първото местоназначение на територията на внасящата държава-членка.

„Първо местоназначение“ означава мястото, упоменато в товарителницата или във всеки друг документ, посредством който се внасят стоките във внасящата държава-членка. При отсъствие на такова означение, за първо местоназначение се взема мястото на първото прехвърляне на товара във внасящата държава-членка.

Държавите-членки могат също така да включват в данъчната основа съпътстващите разноски, посочени по-горе, когато те възникват във връзка с транспортиране до друго местоназначение на територията на внасящата държава-членка, ако това местоназначение е известно при възникване на данъчното събитие.“

9. В член 11, част Б, параграф 5 думите „от Общността“ се добавят след думите „са изнесени временно“; думата „в чужбина“ се заменя с думите „извън Общността“; а думите „и реекспортът не е освободен съгласно разпоредбите на член 14, параграф 1, буква е)“ се заличават.

10. В член 11, част В, параграф 2 се заменя със следното:

„2. Когато информацията за определяне на данъчната основа при внос е изразена във валута, различна от валутата на държавата-членка, в която се извършва оценката, валутният курс се определя в съответствие с общностните разпоредби, регламентиращи изчисляването на стойността за митнически цели.

Когато информацията за определяне на данъчната основа по сделка, която не е сделка за внос, е изразена във валута, различна от валутата на държавата-членка, в която се извършва оценката, приложимият валутен курс е последният документиран курс „продава“ към момента, в който данъкът стане изискуем, на най-представителния валутен пазар или пазари във въпросната държава-членка или курсът, определен чрез позоваване на този пазар или пазари при условията, предвидени от държавата-членка. За някои от тези сделки обаче или за някои категории данъчнозадължени лица

държавите-членки могат да продължат да прилагат валутния курс, определен в съответствие с действащите общностни разпоредби, регламентиращи изчисляването на стойността за митнически цели.“

11. В член 14, параграф 1:

— буква б) се заличава;

— буква в) се заменя със следното:

„в) стоки, внесени с оглед на възможна продажба по смисъла на член 29 от Директива 85/362/ЕИО (*), последно изменена с Директива 90/237/ЕИО (**);

(*) ОВ L 192, 24.7.1985, стр. 20.

(**) ОВ L 133, 24.5.1990, стр. 91“;

— в буква г) думите „или които биха отговаряли на тези условия при внос от трета страна“ и „на националния пазар“ се заличават,

— в буква д) думите „или биха отговаряли на тези условия при внос от трета страна“ се заличават,

— буква е) се заличава,

— в буква ж) думите „или биха отговаряли на тези условия при внос от трета страна“ се заличават.

12. Заглавието на член 15 се заменя със следното:

„Освобождаване на износа от Общността и други подобни сделки, и международния транспорт“

13. В член 15, параграфи 1 и 2 думите „извън територията на страната, определена съгласно член 3“ се заменят с думите „извън Общността“.

14. В член 15 параграф 3 се заменя със следното:

„3. Доставка на услуги, състоящи се в работа по движимо имущество, придобито или внесено, за целите на извършване на такава работа на територията на Общността, и изпратено или транспортирано извън Общността от лицето, предоставящо услугите, или от получателя на услугите, ако е установен в трета страна, или за сметка на което и да било от тези лица“.

15. В член 15, параграф 10, първа алинея се добавя следното тире:

„— към друга държава-членка и предназначени за въоръжените сили на която и да било държава-членка, страна по Северноатлантическия договор, освен самата държава-членка по местоназначение, за ползване от тези въоръжени сили или от придружаващия ги цивилен персонал, или за снабдяване на техните столове или бюфети, когато тези сили участват в общи отбранителни усилия.“

16. В член 15, параграф 10, втора алинея думите „при условията и ограниченията, предвидени от държавите-членки“ се заменят с думите „при условията и ограниченията, предвидени от приемащата държава-членка“.
17. В член 15, параграф 12 думите „от Общността“ се добавят след думите „които ги изнасят“, а думата „в чужбина“ се заменя с думите „извън Общността“.
18. В член 15 параграф 13 се заменя със следното:
- „13. Доставка на услуги, включително транспорт и съпътстващи операции, с изключение на доставката на услуги, които са освободени съгласно член 13, когато са пряко свързани със:
- външния транзит или износа на стоки от Общността, или с вноса на стоки, отговарящи на условията по член 14, параграф 1, буква в) или член 16, параграф 1, част А,
 - стоките по член 7, параграф 1, буква б), които подлежат на процедурата за вътрешния транзит в Общността по член 33а, параграф 1, буква б).“
19. В член 15, параграф 14 думите „извън територията на страната, определена в член 3“ се заменят с думите „извън Общността“.
20. В член 16, параграф 1:
- част А се заменя със следното:

„А. внос на стоки, предназначени за поставяне под складов режим, който не е митнически;“
 - част Б се заменя със следното:

„Б. доставки на стоки, предназначени за:

 - а) представяне на митническите власти и в зависимост от приложимите разпоредби, оставени временно на склад;
 - б) оставяне в свободна зона или в свободен склад;
 - в) поставяне под митнически складов режим или предоставяне за преработка по силата на съответните разпоредби;
 - г) приемане в териториални води:
 - за да бъдат вградени в сондажни или производствени платформи за строежа, ремонта, поддръжката, модифицирането или екипирането на такива платформи, или за свързване на такива сондажни или добивни платформи със сушата,
 - за снабдяването с горива или провизии на сондажни или добивни платформи;
 - д) за поставяне под складов режим, който не е митнически.

Местата, посочени в букви а), б), в) и г) се определят съгласно действащите митнически разпоредби на Общността;“
- част В се заменя със следното:
- „В. доставки на услуги, свързани с доставките на стоки, посочени в част Б;“
- част Г се заменя със следното:
- „Г. доставки на стоки и услуги, извършвани на местата, посочени в част Б и все още попадащи в обхвата на един от посочените в тази част режими;“
- добавя се следната част Д:
- „Д. доставки:
- на стоки, посочени в член 7, параграф 1, буква а), все още попадащи в обхвата на режима на временен внос с пълно освобождаване от вносно мито или в обхвата на режима на външен транзит,
 - стоки, посочени в член 7, параграф 1, буква б), все още попадащи в обхвата на процедурата за вътрешен транзит в Общността, предвидена в член 33а, както и доставката на услуги във връзка с тези доставки.“
21. В член 28 се добавя следният параграф:
- „3а. До вземането на решение от Съвета, който съгласно член 3 от Директива 89/465/ЕИО (*) следва да вземе решение за отмяна на преходните дерогации, предвидени в параграф 3, на Испания се разрешава да освобождава доставките, посочени в точка 2 на приложение Е за услуги, извършвани от автори, както и сделките по точки 23 и 25 от приложение Е.
- _____
- (*) ОВ L 226, 3.8.1989 г., стр. 21.“
22. Добавят се следните дял XVIa и членове от 28а до 28м:
- „ДЯЛ XVIa
- ПРЕХОДЕН РЕЖИМ НА ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ НА ТЪРГОВИЯТА МЕЖДУ ДЪРЖАВИ-ЧЛЕНКИ**
- Член 28а
- Обхват**
1. Следните дейности също подлежат на облагане с данък върху добавената стойност:
- а) вътреобщностно придобиване на стоки по възмезден начин на територията на страната от данъчнозадължено лице, действащо в това качество, или от данъчно незадължено юридическо лице, когато продавачът е

данъчнозадължено лице, действащо в това качество, което не отговаря на условията за освобождаване от данъка по член 24 и което не попада в обхвата на режима по второто изречение на член 8, параграф 1, буква а) или по член 28б, част Б, параграф 1.

Чрез дерогация от първа алинея данъкът върху добавената стойност не се начислява върху вътреобщностните придобивания на стоки освен за нови транспортни средства и продуктите, върху които се начислява акциз, извършени:

— от данъчнозадължено лице, което отговаря на условията за ползване на режим на компенсация с фиксиран процент съгласно член 25, от данъчнозадължено лице, което се занимава само с доставка на стоки или услуги, които не подлежат на приспадане, или от данъчно незадължено юридическо лице,

— на обща стойност без данъка върху добавената стойност, дължим или платен в държавата-членка, от която са изпратени или транспортирани стоките, непревишаваща през текущата календарна година праг, който се определя от държавите-членки, но който не може да бъде по-нисък от равностойността в национална валута на 10 000 ECU, и

— при условие че общата стойност без данъка върху добавената стойност, дължим или платен в държавата-членка, от която са изпратени или транспортирани стоките, на вътреобщностните придобивания на стоки с изключение на нови транспортни средства и продукти, върху които се начислява акциз, не е превишавала през предходната календарна година прага, посочен във второто тире.

Държавите-членки дават на данъчнозадължените лица и на данъчно незадължените юридически лица, които отговарят на условията по втората алинея, правото да изберат общия режим по първата алинея. Държавите-членки определят подробните правила за упражняването на това право, което във всеки случай се прилага за две календарни години;

б) вътреобщностно придобиване на нови превозни средства по възмезден начин на територията на страната от данъчнозадължени лица или от данъчно незадължени юридически лица, които отговарят на условията за ползване на дерогацията по втората алинея на буква а), или от друго данъчно незадължено лице.

2. За целите на настоящия дял:

а) за „превозни средства“ се считат: плавателни съдове с дължина над 7,5 метра; въздухоплавателни средства, чието тегло при излитане превишава 1550 килограма; и моторни сухопътни превозни средства с обем на двигателя

над 48 кубически сантиметра или мощност над 7,2 киловата; предназначени за превозване на хора или стоки, с изключение на плавателните и въздухоплавателните средства по член 15, параграфи 5 и 6;

б) превозните средства по буква а) не се считат за „нови“, когато са налице едновременно следните две условия:

— доставени са повече от три месеца след датата на първото им влизане в експлоатация,

— изминали са повече от 3000 километра — за сухопътните средства; плавали са повече от 100 часа — за плавателните средства; или са летели повече от 40 часа — за въздухоплавателните средства.

Държавите-членки определят условията, при които горепосочените факти могат да бъдат смятани за установени.

3. „Вътреобщностно придобиване на стоки“ означава придобиване на правото на разпореждане в качеството на собственик с движими вещи, изпратени или транспортирани до лицето, което ги придобива, от или за сметка на продавача, или от придобиващото лице до държава-членка, която не е държавата-членка, от която се изпращат или транспортират стоките.

Когато стоки, придобити от данъчно незадължено юридическо лице, се изпращат или транспортират от трета територия и се внасят от същото данъчно незадължено юридическо лице в държава-членка, която не е държавата-членка по пристигане на изпратените или транспортирани стоки, за стоките се счита, че са изпратени или транспортирани от внасящата държава-членка. Тази държава-членка възстановява на вносителя по определението съгласно член 21, параграф 2 платения данък върху добавената стойност във връзка с вноса на стоките, при условие че вносителят докаже, че придобиването от негова страна е подлежало на облагане с данъка в държавата-членка по пристигане на изпратените или транспортирани стоки.

4. Всяко лице, което периодично доставя нови транспортни средства при условията по член 28в, част А, също се счита за данъчнозадължено лице.

Държавата-членка, на чиято територия се извършва доставката, предоставят на данъчнозадълженото лице правото на приспадане при следните условия:

— правото на приспадане възниква и може да бъде упражнено само към момента на доставката,

— данъчнозадълженото лице има право да приспадне данъка върху добавената стойност, включен в покупната цена или платен при вноса или вътреобщностното придобиване на превозното средство, до размер, непревишаващ размера на данъка, който би бил дължим, ако доставката не би била освободена.

Държавите-членки определят подробни правила за изпълнението на тези разпоредби.

5. Като доставка на стоки, извършена по възмезден начин, се третира:

а) доставката на движима вещ на друго данъчнозадължено лице въз основа на договор за изработка по смисъла на член 5, параграф 5, извършена в друга държава-членка, различна от тази, на чиято територия е регистриран получателът на доставката за нуждите на облагането с данъка върху добавената стойност, когато са налице следните условия:

— материалите, използвани от лицето, изпълняващо работата, са изпратени или транспортирани от или от името на получателя на доставката от държавата-членка, на чиято територия получателят на доставката е регистриран за нуждите на облагането с данъка върху добавената стойност,

— предметът, произведен или сглобен от лицето, изпълняващо работата, е експедиран или транспортиран до получателя на доставката в държавата-членка, в която той е регистриран за нуждите на облагането с данъка върху добавената стойност;

б) прехвърлянето от данъчнозадължено лице на стоки от неговата дейност в друга държава-членка.

За прехвърлени в друга държава-членка се считат: всяко материално имущество, изпратено или транспортирано от или за сметка на данъчнозадълженото лице извън територията, определена в член 3, но без да напуска Общността, за целите на неговата дейност, които не са цели на нито една от следните сделки:

— доставката на въпросните стоки от данъчнозадълженото лице на територията на държавата-членка по пристигане на пратката или транспорта при условията, определени във второто изречение на член 8, параграф 1, буква а) и по член 28б, част Б, параграф 1,

— доставката на въпросните стоки от данъчнозадълженото лице при условията по член 8, параграф 1, буква в),

— доставката на въпросните стоки от данъчнозадълженото лице на територията на страната при условията по член 15 или по член 28в, част А,

— доставката на данъчнозадълженото лице при условията по буква а) на движима вещ въз основа на договор за изработка, извършена в държавата-членка по пристигане на пратката или транспорта на въпросните стоки,

— доставката на услуга, извършена от данъчнозадълженото лице и свързана с работа върху въпросните стоки, осъществена в държавата-членка по пристигане на пратката или транспорта на стоките,

— временното ползване на въпросните стоки на територията на държавата-членка по пристигане на пратката или транспорта на стоките за целите на доставка на услуги от данъчнозадълженото лице, установено на територията на държавата-членка на отпътуване на пратката или транспорта на стоките,

— временното ползване на въпросните стоки за период до 24 месеца на територията на друга държава-членка, в която вносът на същите стоки от трета страна с цел временно ползване би отговарял на условията за попадане под режима на временен внос с пълно освобождаване от вносни мита.

6. Вътреобщностното придобиване на стоки по възмезден начин включва ползването от данъчнозадължено лице за целите на неговата дейност на стоки, изпратени или транспортирани от или за сметка на това данъчнозадължено лице от друга държава-членка, на чиято територия стоките са произведени, добити, преработени, закупени, придобити по определението съгласно параграф 1 или внесени от данъчнозадълженото лице в тази друга държава-членка в рамките на неговата дейност.

7. Държавите-членки вземат мерки с цел сделките, които биха били класифицирани като „доставка на стоки“ по смисъла на параграф 5 или член 5, ако бяха извършени на територията на страната от данъчнозадължено лице, действащо в такова качество, да бъдат класифицирани като „вътреобщностно придобиване на стоки“.

Член 28б

Място на сделките

А. Място на вътреобщностно придобиване на стоки

1. За място на вътреобщностно придобиване на стоки се счита мястото, на което се намират стоките към момента, в който пристига пратката или транспортът на стоките до придобиващото ги лице.

2. Без да се засяга параграф 1, мястото на вътреобщностно придобиване на стоки по член 28а, параграф 1, буква а) се счита, че се намира на територията на държавата-членка, издала идентификационния номер по данък върху добавената стойност, под който придобиващото лице е придобило стоките, освен ако това лице не докаже, че придобиването е подлежало на облагане в съответствие с параграф 1.

Ако обаче придобиването подлежи на облагане в съответствие с параграф 1 в държавата-членка на пристигане на пратката или транспорта на стоките, след като е било обложено в съответствие с първата алинея, данъчната основа се намалява съответно в държавата-членка,

издала идентификационния номер по данък върху добавената стойност, под който придобивашото лице е придобило стоките.

Б. Място на доставка на стоки

1. Чрез дерогация от член 8, параграф 1, буква а), и параграф 2 за място на доставка на стоки, изпратени или транспортирани от или за сметка на доставчика от държава-членка, която не е държавата-членка на пристигане на пратката или транспорта, се счита мястото, на което се намират стоките към момента на пристигане на пратката или транспорта до купувача, при наличие на следните условия:

— доставката на стоки се извършва за данъчнозадължено лице, отговарящо на условията за дерогацията по втората алинея от член 28а, параграф 1, буква а), за данъчно незадължено юридическо лице, отговарящо на условията за същата дерогация, или за друго данъчно незадължено лице,

— доставените стоки не са нови превозни средства и не са стоки, доставени след сглобяване или монтаж със или без изпитателен пуск от или за сметка на доставчика.

Когато така доставените стоки се изпращат или транспортират от трета територия и се внасят от доставчика в държава-членка, която не е държавата-членка на пристигане на изпратените или транспортираните стоки до купувача, стоките се считат за изпратени или транспортирани от внасящата държава-членка.

2. Когато обаче доставените стоки не са продукти, върху които се начислява акциз, параграф 1 не се прилага за доставката на стоки, изпратени или транспортирани до същата държава-членка на пристигане на пратката или транспорта, когато:

— общата стойност на такива доставки, намалена с данъка върху добавената стойност, не превишава за една календарна година равностойността в национална валута на 100 000 ECU, и

— общата стойност, намалена с данъка върху добавената стойност, на доставките на стоки с изключение на продуктите, върху които се начислява акциз, извършени при условията на параграф 1 през предходната календарна година, не е превишавала равностойността в национална валута на 100 000 ECU.

Държавата-членка, на чиято територия се намират стоките, когато пристигне пратката или транспорта до купувача, може да ограничи горепосочените прагове до равностойността в национална валута на 35 000 ECU, когато държавата-членка се опасява, че равнището от 100 000 ECU би довело до сериозно нарушаване на условията на конкуренция. Държавите-членки, които се

възползват от тази възможност, вземат необходимите мерки, за да уведомят съответните държавни органи в държавата-членка по изпращане или транспортиране на стоките.

Преди 31 декември 1994 г. Комисията докладва пред Съвета за функционирането на специалните прагове от 35 000 ECU по предходната алинея. В доклада си Комисията може да информира Съвета, че премахването на специалните прагове не би довело до сериозно нарушаване на условията на конкуренция. Разпоредбата на предходния алинея остава в сила, докато Съветът не вземе единодушно решение по предложение на Комисията.

3. Държавата-членка, на чиято територия се намират стоките към момента на отпътуване на пратката или транспорта, дава на данъчнозадължените лица, които извършват доставка на стоки, отговарящи на условията по параграф 2, правото да изберат мястото на доставка да бъде определяно в съответствие с параграф 1.

Съответните държави-членки определят подробните правила за реализирането на тази възможност, която във всеки случай се прилага за две календарни години.

В. Място на доставка на услуги при вътреобщностното транспортиране на стоки

1. Чрез дерогация от член 9, параграф 2, буква б) мястото на доставка на услуги при вътреобщностното транспортиране на стоки се определя в съответствие с параграфи 2, 3 и 4. За целите на настоящия дял се прилагат следните определения:

— „вътреобщностното транспортиране на стоки“ означава транспортиране, при което мястото на отпътуване и мястото на пристигане се намират на териториите на две различни държави-членки;

— „мястото на отпътуване“ означава мястото, от което действително започва транспортирането на стоките, като се изключи действително пропътуваното разстояние до местонахождението на стоките;

— „мястото на пристигане“ означава мястото, на което действително приключва транспортирането на стоките.

2. Мястото на доставка на услуги при вътреобщностното транспортиране на стоки е мястото на отпътуване.

3. Чрез дерогация от параграф 2 обаче мястото на доставка на услуги при вътреобщностното транспортиране на стоки, предоставени на получатели на доставки, регистрирани за нуждите на облагането с данъка върху добавената стойност в държава-членка, която не е държавата-членка на отпътуване, се счита, че се намира на територията на държавата-членка, издала идентификационния номер по ДДС на получателя на доставката, под който номер му е предоставена услугата.

4. Държавите-членки могат да не прилагат данъка за частта от транспорта, съответстваща на плаването във води, които не са част от територията на Общността, определена съгласно член 3.

Г. Място на доставка на стоки, съпътстващи вътреобщностното транспортиране на стоки

Чрез дерогация от член 9, параграф 2, буква в) мястото на доставката на услуги по дейности, съпътстващи вътреобщностното транспортиране на стоки, предоставяни на получатели на доставки, регистрирани за нуждите на облагането с данъка върху добавената стойност в държава-членка, която не е държавата-членка, на чиято територия се предоставят услугите, се счита, че се намира на територията на държавата-членка, издала идентификационния номер по ДДС на получателя на доставката, под който номер са му предоставени услугите.

Д. Място на доставка на услуги от посредници

1. Чрез дерогация от член 9, параграф 1 мястото на доставката на услуги, извършвани от посредници от името и за сметка на други лица, когато тези услуги са част от доставката на услуги при вътреобщностното транспортиране на стоки, е мястото на отпътуване.

Когато обаче получателят на доставката, за когото се извършват услугите от посредник, е регистриран за нуждите на облагането с данъка върху добавената стойност в държава-членка, която не е държавата-членка на отпътуване на транспорта, за мястото на доставката на услуги от посредник се счита, че се намира на територията на държавата-членка, издала идентификационния номер по ДДС на получателя на доставката, под който номер са му били предоставени услугите.

2. Чрез дерогация от член 9, параграф 1 за място на доставката на услуги, извършвани от посредници от името и за сметка на други лица, когато тези услуги са част от доставката на услуги по дейности, съпътстващи вътреобщностното транспортиране на стоки, се счита мястото, на което физически се предоставят съпътстващите услуги.

Когато обаче получателят на доставката на услугите, предоставени от посредника, е регистриран за нуждите на облагането с данъка върху добавената стойност в държава-членка, която не е държавата-членка, на чиято територия се предоставят съпътстващите услуги, за мястото на доставка на услугите от посредника се счита, че се намира на територията на държавата-членка, издала идентификационния номер по ДДС на получателя на доставката, под който номер услугата му е предоставена от посредника.

3. Чрез дерогация от член 9, параграф 1 за място на доставката на услуги, извършвани от посредници от

името и за сметка на други лица, когато тези услуги са част от други доставки, различни от посочените в параграфи 1 и 2 или в член 9, параграф 2, буква д), се счита мястото на извършване на тези сделки.

Когато обаче получателят на доставката е регистриран за нуждите на облагането с данъка върху добавената стойност в държава-членка, която не е държавата-членка, на чиято територия се извършват тези сделки, за мястото на доставка на услугите, предоставени от посредника, се счита, че се намира на територията на държавата-членка, издала идентификационния номер по ДДС на получателя на доставката, под който номер услугата му е предоставена от посредника.

Член 28в

Освобождение от данък

А. Освободени от данък доставки на стоки

При спазване на останалите общностни разпоредби и при условията, предвидени от държавите-членки за гарантиране на правилното и ясно прилагане на разпоредбите за освобождение от данък, предвидени по-долу, както и за предотвратяване на отклонение от данъчно облагане, избягване на данъци или злоупотреба, държавите-членки освобождават от данък:

а) доставката на стоки по смисъла на член 5 и член 28а, параграф 5, буква а), изпратени или транспортирани от или за сметка на продавача, или от лицето, придобиващо стоките извън територията по член 3, но в рамките на Общността, която доставка се извършва за друго данъчнозадължено лице или за данъчно незадължено юридическо лице, действащо в това качество в държава-членка, която не е държавата-членка на отпътуване на пратката или транспорта на стоките.

Не се освобождават по тази разпоредба доставките на стоки от данъчнозадължени лица, които са освободени от данък съгласно член 24, както и доставките на стоки, извършвани за данъчнозадължени лица или за данъчно незадължени юридически лица, които отговарят на условията за дерогацията съгласно втората алинея на член 28а, параграф 1, буква а).

б) доставката на нови превозни средства, изпратени или транспортирани до купувача от или за сметка на продавача или на купувача извън територията по член 3, но в рамките на Общността, която доставка се извършва за данъчнозадължени лица или за данъчно незадължени юридически лица, отговарящи на условията за дерогацията съгласно втората алинея на член 28а, параграф 1, буква а), или за друго данъчно незадължено лице.

- в) доставката на стоки по смисъла на член 28а, параграф 5, буква б), която би отговаряла на условията за освобождаване по буква а), ако би била извършена за друго данъчнозадължено лице.

Б. Освободено от данък вътреобщностно придобиване на стоки

При спазване на останалите общностни разпоредби и при условията, предвидени от държавите-членки за гарантиране на правилното и ясно прилагане на разпоредбите за освобождаване от данък, предвидени по-долу, както и за предотвратяване на отклонение от данъчно облагане, избягване на данъци или злоупотреба, държавите-членки освобождават от данък:

- а) вътреобщностното придобиване на стоки, доставка на които от данъчнозадължено лице във всички случаи би била освободена от данъка на територията на страната;
- б) вътреобщностното придобиване на стоки, чийто внос би бил във всички случаи освободен от данъка съгласно член 14, параграф 1;
- в) вътреобщностното придобиване на стоки, когато съгласно член 17, параграфи 3 и 4 придобиващото стоките лице във всички случаи би имало право на пълно възстановяване на данъка върху добавената стойност, дължим по член 28а, параграф 1.

В. Освободени от данък транспортни услуги

Държавите-членки освобождават от данък доставката на вътреобщностни транспортни услуги за експедирането или транспортирането на стоки до и от островите, съставляващи автономните региони Азори и Мадейра, както и експедирането или транспортирането на стоки между тези острови.

Г. Освободен от данък внос на стоки

Когато стоките, изпратени или транспортирани от трета територия, се внасят в държава-членка, която не е държавата-членка на пристигане на пратката или транспорта, държавите-членки освобождават от данъка така внесените стоки, когато тяхната доставка от вносителя по смисъла на член 21, параграф 2 е освободена в съответствие с разпоредбите на част А.

Държавите-членки определят условията, регламентиращи освобождаването от данъка с оглед осигуряване на правилното и ясно прилагане на съответните разпоредби и предотвратяване на отклонение от данъчно облагане, избягване на данъци или злоупотреба.

Д. Други случаи на освобождаване от данък

- а) Държавите-членки вземат необходимите мерки, за да гарантират, че вътреобщностните придобивания на стоки, попадащи под един от режимите или в едно от положенията по член 16, параграф 1, част Б се ползват от същите разпоредби, както доставките на стоки, извършени на територията на страната при същите условия.

- б) В член 16 параграф 2 се заменя със следното:

„2. След консултацията по член 29 държавите-членки могат да изберат да освободят от данъка:

- а) вътреобщностното придобиване на стоки от данъчнозадължено лице, вноса и доставката на стоки на данъчнозадължено лице с цел износ без или след преработка в трети територии и доставката на услуги, свързани с износната му дейност, до стойността на извършения от него износ през предходните 12 месеца;

- б) вътреобщностното придобиване на стоки от данъчнозадължено лице, вноса и доставката на стоки на данъчнозадължено лице с цел доставка в друга държава-членка при условията на член 28в, част А, както и доставката на услуги, свързани са такива доставки в друга държава-членка, до стойността на извършените от него доставки при условията на член 28в, параграф А през предходните 12 месеца.

Държавите-членки могат съвместно да определят максимална стойност за сделките, които освобождават съгласно букви а) и б).“

Член 28г

Данъчно събитие и изискуемост на данъка

1. Данъчното събитие възниква при извършването на вътреобщностното придобиване на стоки. Вътреобщностното придобиване на стоки се счита за извършено в същия момент, в който се счита осъществена доставката на подобни стоки на територията на страната.

2. За вътреобщностното придобиване на стоки данъкът става изискуем на 15-о число на месеца, следващ месеца, през който е настъпило данъчното събитие.

3. Чрез дерогация от параграф 2 данъкът става изискуем при издаването на фактурата, когато фактурата се издава на лицето, придобиващо стоките, преди датата по параграф 2.

4. Чрез дерогация от член 10, параграфи 2 и 3 за доставката на стоки, извършена при условията на член 28в, част А, данъкът става изискуем на 15-о число на месеца, следващ месеца, през който е настъпило данъчното събитие.

Когато обаче фактурата се издава преди 15-о число на месеца, следващ месеца, през който е настъпило данъчното събитие, данъкът става изискуем при издаване на фактурата.

Член 28д

Данъчна основа и приложима ставка

1. При вътреобщностното придобиване на стоки данъчната основа се установява въз основа на същите елементи, които се прилагат в съответствие с член 11, част А за определяне на данъчната основа при доставката на същите стоки на територията на страната. В частност при вътреобщностното придобиване на стоки съгласно член 28а, параграф 6 данъчната основа се определя в съответствие с член 11, част А, параграф 1, буква б).

Държавите-членки вземат необходимите мерки, за да осигурят акциза, дължим или платен от лицето, извършващо вътреобщностното придобиване на продукт, върху който се начислява акциз, да бъде включен в данъчната основа в съответствие с член 11, част А, параграф 2, буква а).

2. Данъчната ставка, приложима за вътреобщностното придобиване на стоки, е действашата ставка към момента, когато данъкът стане изискуем.

3. Данъчната ставка, приложима за вътреобщностното придобиване на стоки, е ставката, приложима за подобни стоки на територията на страната.

Член 28е

Право на приспадане

1. В член 17 параграфи 2, 3 и 4 се заменят със следното:

„2. Доколкото стоките и услугите се използват за неговите облагаеми доставки, данъчнозадълженото лице има право да приспада от размера на данъчното си задължение:

- дължимия или платен данък върху добавената стойност за стоките и услугите, които са му доставени или предстои да му бъдат доставени от друго данъчнозадължено лице на територията на страната;
- дължимия или платен данък върху добавената стойност за вносните стоки на територията на страната;
- данъка върху добавената стойност съгласно член 5, параграф 7, буква а), член 6, параграф 3 и член 28а, параграф 6.
- данъка върху добавената стойност съгласно член 28а, параграф 1, буква а).

3. Държавите-членки дават на всяко данъчнозадължено лице правото на приспадане или възстановяване на данъка върху добавената стойност, посочен в параграф 2, доколкото стоките и услугите се ползват за:

- доставки, свързани с икономическата дейност по член 4, параграф 2, извършвани в друга страна, които биха подлежали на приспадане, ако се извършваха на територията на страната;
- сделки, които са освободени от данък съгласно член 14, параграф 1, буква и), член 15, член 16, параграф 1, части Б, В, Г или Д, или параграф 2, или член 28в, част А;
- която и да било от сделките, освободени от данък по член 13, част Б, букви а) и г), точки 1 до 5, когато получателят на доставката е установен извън Общността или когато тези сделки са пряко свързани със стоки за износ в страна, извън Общността.

4. Възстановяването на данъка върху добавената стойност по параграф 3 се извършва в полза на:

- данъчнозадължени лица, които не са установени на територията на страната, но са установени в друга държава-членка, в съответствие с правилата за приложение, определени в Директива 79/1072/ЕИО (*);
- данъчнозадължени лица, които не са установени на територията на Общността, в съответствие с правилата за приложение, определени в Директива 86/560/ЕИО (**).

(*) ОВ L 331, 27.12.1979 г., стр. 11

(**) ОВ L 326, 21.11.1986 г., стр. 40.“

2. В член 18, параграф 1 се заменя със следното:

„1. За да може да упражни правото си на приспадане, данъчнозадълженото лице е длъжно:

- за приспаданията по член 17, параграф 2, буква а) да притежава фактура, съставена в съответствие с разпоредбата на член 22, параграф 3;
- за приспаданията по член 17, параграф 2, буква б) да притежава документ за внос, посочващ го като получател или вносител, както и размера на дължимия данък или данни, даващи възможност за неговото изчисляване;
- за приспаданията по член 17, параграф 2, буква в) да спази формалностите, действащи във всяка държава-членка;
- когато е длъжно да внесе данъка в качеството си на получател на доставка или купувач в случаите, за които се прилага разпоредбата на член 21, параграф 1 да спази формалностите, действащи във всяка държава-членка;

- д) за приспаданията по член 17, параграф 2, буква г) да представи в декларацията по член 22, параграф 4 цялата необходима информация за изчисляване на дължимия данък върху неговите вътреобщностни придобивания на стоки и да притежава фактура в съответствие с член 22, параграф 3.“

3. В член 18 се добавя следният параграф:

„3а. Държавите-членки могат да разрешат на данъчнозадължено лице, което не притежава фактура в съответствие с член 22, параграф 3, да извърши приспадането по член 17, параграф 2, буква г); държавите-членки определят условията и реда на прилагане на настоящата разпоредба.“

Член 28ж

Лица платци на данъка

Член 21 се заменя със следното:

„Член 21

Лица платци на данъка пред властите

Следните лица са лица платци на данъка върху добавена стойност:

1. При вътрешната система:

- а) данъчнозадълженото лице, извършващо облагаема доставка на стоки или услуги с изключение на доставките на услуги по буква б).

Когато облагаемата доставка на стоки или услуги се извършва от данъчнозадължено лице, установила се в чужбина, държавите-членки могат да предвидят ред, по който данъкът е платим от друго лице. Такова друго лице може да бъде и данъчен представител или лицето, за което се извършва облагаемата доставка на стоки или услуги. Държавите-членки могат също да предвидят друго лице наред с данъчнозадълженото лице да бъде солидарно отговорно за плащането на данъка;

- б) получателят на услуга по член 9, параграф 2, буква д) или по член 28б, части В, Г и Д, извършена от данъчнозадължено лице, установило се в чужбина.

Държавите-членки обаче могат да предвидят изискване доставчикът на услугите да носи солидарна отговорност за плащането на данъка;

- в) всяко лице, упоменало данъка върху добавената стойност във фактура или в друг документ с такова предназначение;

- г) всяко лице, извършващо облагаемо вътреобщностно придобиване на стоки. Когато такова придобиване се извършва от лице, установило се в чужбина, държавите-членки могат да предвидят ред, по който данъкът е платим от друго лице. Такова друго лице може да бъде и данъчен представител. Държавите-членки могат също да предвидят друго лице наред с лицето, извършващо вътреобщностно придобиване на стоки, да бъде солидарно отговорно за плащането на данъка;

2. При внос — лицето или лицата, посочени или приети за лица платци от държавата-членка, в която се внасят стоките.“

Член 28з

Задължения на лицата платци

Член 22 се заменя със следното:

„Член 22

Задължения при вътрешната система

1. а) Всяко данъчнозадължено лице заявява началото и края на дейността си като данъчнозадължено лице, както и настъпилите в тази дейност промени;

- б) Без да се засяга буква а) всяко данъчнозадължено лице по член 28а, параграф 1, буква а), втората алинея, подава заявление, че извършва вътреобщностно придобиване на стоки, когато не са изпълнени условията за прилагане на дерогацията, предвидена в този член;

- в) Държавите-членки вземат необходимите мерки за регистрация с индивидуален идентификационен номер на:

— на всяко данъчнозадължено лице с изключение на лицата по член 28а, параграф 4, което извършва на територията на страната доставка на стоки или услуги, даваща му правото на приспадане, с изключение на предоставянето на услуги, за които данъкът е платим единствено от получателя на доставката в съответствие с член 21, параграф 1, буква б). Не необходимо обаче да бъдат обозначавани някои данъчнозадължени лица по член 4, параграф 3,

— всяко данъчнозадължено лице по параграф 1, буква б), както и всяко данъчнозадължено лице, което упражнява правото по третата алинея от член 28а, параграф 1, буква а).

г) Всеки индивидуален идентификационен номер съдържа префикс в съответствие с ISO № 3166 — алфа 2, с който се обозначава издаващата номера държава-членка.

д) Държавите-членки вземат необходимите мерки, за да гарантират, че техните регистрационни системи различават отделните данъчнозадължени лица по буква в), както и за да гарантират правилното прилагане на преходния режим за данъчното облагане на вътреобщностните сделки по настоящия дял.

2. а) Всяко данъчнозадължено лице води достатъчно подробна отчетност за прилагането и проверката на данъка върху добавената стойност от данъчните власти;

б) Всяко данъчнозадължено лице води регистър на стоките, изпратени или транспортирани от него или от негово име извън територията, определена в член 3, но в рамките на Общността, за нуждите на сделките по четвъртото, петото, шестото и седмото тире на член 28а, параграф 5, буква б).

Всяко данъчнозадължено лице води регистър на материалите, изпратени за него от друга държава-членка от или от името на данъчнозадължено лице, регистрирано за нуждите на облагането с данъка върху добавената стойност в тази друга държава-членка, с цел доставката за това данъчнозадължено лице на движими вещи въз основа на договор за изработка.

3. а) Всяко данъчнозадължено лице издава фактура или друг документ с такова предназначение за стоките и услугите, които е доставило или предоставило на друго данъчнозадължено лице или на данъчно незадължено юридическо лице. Всяко данъчнозадължено лице издава също фактура или друг документ с такова предназначение за доставката на стоки по член 28б, част Б, параграф 1, както и за стоките, доставени при условията по член 28в, част А. Данъчнозадълженото лице пази копие от всеки издаден документ.

Всяко данъчнозадължено лице издава също фактура за всяко плащане по сметка, извършено в негова полза преди доставката на стоки по първата алинея, както и за такова плащане в негова полза от страна на друго данъчнозадължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, преди да е приключила доставката на услуги.

б) Във фактурата се посочва ясно цената без данъка, както и съответният данък по всяка ставка и евентуалните случаи на освобождаване.

Във фактурата се посочва също:

— за сделките по член 28б, части В, Г и Д — регистрационният номер на данъчнозадълженото лице на територията на страната, както и регистрационният номер на получателя на доставката, под който му е предоставена услугата;

— за сделките по член 28в, част А, буква а) — регистрационният номер на данъчнозадълженото лице на територията на страната, както и регистрационният номер в друга държава-членка на лицето, придобиващо стоките;

— за доставката на нови транспортни средства — сведенията по член 28а, параграф 2.

в) Държавите-членки определят критериите, по които даден документ може да бъде считан за фактура.

4. а) Всяко данъчнозадължено лице подава данъчна декларация в срока, определен от държавите-членки. Крайният срок не може да бъде по-късно от два месеца след края на всеки данъчен период. Данъчният период се определя от всяка държава-членка на един или два месеца, или тримесечие. Държавите-членки могат обаче да определят други периоди, не по-дълги от една година.

б) Данъчната декларация съдържа цялата информация, необходима за изчисляване на данъка, който е станал изискуем, както и на сумите за приспадане, включително където и доколкото е необходимо за установяване на основата за оценка — общата стойност на сделките, свързани с данъка и приспадатите суми, и стойността на освободените сделки.

в) В декларацията се посочва също:

— от една страна общата стойност, намалена с данъка върху добавената стойност на доставките на стоки по член 28в, част А, върху които данъкът е станал изискуем през периода.

Посочва се също: общата стойност, намалена с данъка върху добавената стойност на доставките на стоки по второто изречение на член 8, параграф 1, буква а) и по член 28б, част Б, параграф 1, извършени на територията на друга държава-членка,

данъкът върху които е станал изискуем през отчетния период по декларацията, когато мястото на отпътуване на пратката или транспорта на стоките се намира на територията на страната;

- от друга страна общата стойност без данъка върху добавената стойност на сделките по вътреобщиностно придобиване на стоки по член 28а, параграфи 1 и 6, данъкът върху които е станал изискуем.

Посочва се също: общата стойност без данъка върху добавената стойност на доставките на стоки, посочени във второто изречение на член 8, параграф 1, буква а) и в член 28б, част Б, параграф 1, извършени на територията на страната, данъкът върху които е станал изискуем през периода по декларацията, когато мястото на отпътуване на пратката или транспорта на стоките се намира на територията на друга държава-членка.

5. Всяко данъчнозадължено лице внася нетния размер на данъка върху добавената стойност при подаване на редовната декларация. Държавите-членки могат обаче да определят друга дата за внасяне на сумата или да изискват междинно плащане.

6. а) Държавите-членки могат да изискват данъчнозадълженото лице да подава декларация, съдържаща всички сведения по параграф 4, за всички сделки, извършени през предходната година. В тази декларация се съдържа цялата информация, необходима за извършването на корекции.

б) Всяко данъчнозадължено лице, регистрирано за нуждите на облагането с данъка върху добавената стойност, представя също справка-декларация за лицата, придобиващи стоки и регистрирани за нуждите на облагането с данъка върху добавената стойност, на които е доставило стоки при условията по член 28в, част А.

Справкатадекларация се съставя за всяко календарно тримесечие в срок и по ред, определени от държавите-членки, които вземат мерки за спазването във всеки случай на разпоредбите за административното сътрудничество в областта на косвеното данъчно облагане.

В обобщената декларация се посочва:

- идентификационният номер на данъчното лице за нуждите на облагането с данъка върху добавената стойност на територията на страната, под който лицето е извършило доставката на стоки при условията по член 28в, част А;

- идентификационният номер за нуждите на облагането с данъка върху добавената стойност в друга държава-членка на всяко придобиващо стоки лице, под който номер са му били доставени стоките, и според обстоятелствата — указание, че за

придобиващото стоките лице е извършена доставка на стоки по смисъла на член 28а, параграф 5, буква а);

- за всяко придобиващо стоки лице — общата стойност на доставките на стоки, извършени от данъчнозадълженото лице. Сумите се декларират за календарното тримесечие, през което е станал изискуем данъкът.

В обобщената декларация се посочва също:

- за доставките на стоки в обхвата на разпоредбата на член 28в, част А, буква в) — идентификационният номер на данъчнозадълженото лице за нуждите на облагането с данъка върху добавената стойност на територията на страната, идентификационният му номер в държавата-членка на пристигане на пратката или транспорта и стойността на доставките, определена в съответствие с член 28д, параграф 1,

- размерите на направените корекции съгласно член 11, част В, параграф 1. Сумите се декларират за календарното тримесечие, през което придобиващото стоките лице е уведомено за корекцията.

Когато стоките са изпратени или транспортирани от или от името на данъчнозадълженото лице извън територията, определена в член 3, но в рамките на Общността, с цел доставка за данъчнозадълженото лице на движими вещи въз основа на договор за изработка при условията по член 28а, параграф 5, буква а), справката декларация, съставена за тримесечието, през което стоките са така изпратени или транспортирани, съдържа:

- регистрационния номер на данъчнозадълженото лице за нуждите на облагането с данъка върху добавената стойност на територията на държавата-членка на отпътуване на пратката или транспорта на стоките,

- регистрационния номер на данъчнозадълженото лице, на което са изпратени стоките с цел доставка на движими вещи въз основа на договор за изработка, за нуждите на облагането с данъка върху добавената стойност в държавата-членка на пристигане на пратката или транспорта на стоките,

- декларация, че стоките са изпратени или транспортирани при горепосочените условия с цел доставка на движими вещи въз основа на договор за изработка, извършена в държавата-членка на пристигане на пратката или транспорта.

в) Чрез дерогация от буква б) държавите-членки могат:

- да изискват обобщените декларации да бъдат подавани ежемесечно,

— да изискват обобщените декларации да съдържат допълнителни сведения.

г) За доставките на нови превозни средства, извършени при условията на член 28в, част А, буква б) от данъчнозадължено лице, регистрирано по ДДС, за купувач, нерегистриран по ДДС, или от данъчнозадължено лице по смисъла на член 28а, параграф 4, държавите-членки вземат необходимите мерки, за да гарантират, че продавачът съобщава цялата необходима информация за прилагането и проверката на данъка върху добавената стойност от данъчните органи.

д) Държавите-членки могат да изискват данъчнозадължените лица, които извършват на територията на страната вътреобщностно придобиване на стоки по смисъла на член 28а, параграф 1, буква а) и параграф 6, да подават декларации с подробно описание на тези доставки, като такива декларации не могат да бъдат изисквани за периоди, по-кратки от един месец.

Държавите-членки могат също да изискват лицата, които извършват вътреобщностно придобиване на нови превозни средства по член 28а, параграф 1, буква б), да предоставят при подаването на декларацията по параграф 4 цялата необходима информация за прилагането и проверката на данъка върху добавената стойност от данъчните органи.

7. Държавите-членки вземат необходимите мерки, за да гарантират че лицата, които в съответствие с член 21, параграф 1, букви а) и б) се считат за лица платци вместо данъчнозадължено лице, установило се в чужбина, или които са солидарно отговорни за плащането на данъка, да спазват горепосочените задължения за деклариране и внасяне.

8. Държавите-членки могат да налагат други задължения, които сметнат за необходими за правилното събиране на данъка и за предотвратяване на незаконното му избягване, при спазване на изискването за еднакво третиране на вътрешните сделки и сделките между държави-членки, извършвани от данъчнозадължени лица, и при условие че тези задължения не пораждат в търговията между държави-членки формалности при преминаването на границите.

9. а) Държавите-членки могат да освобождават от някои или от всички задължения:

— данъчнозадължените лица, извършващи единствено доставки на стоки или услуги, които са освободени от данък съгласно членове 13 и 15,

— данъчнозадължените лица, отговарящи на условията за освобождаване от данък съгласно член 24, както и за дерогацията, предвидена в член 28а, параграф 1, буква а), втора алинея,

— данъчнозадължените лица, които не извършват нито една от сделките по параграф 4, буква в).

б) Държавите-членки могат да освобождават данъчнозадължени лица с изключение на посочените в буква а) от някои от задълженията по параграф 2, буква а).

в) Държавите-членки могат да освобождават данъчнозадължените лица от плащане на дължимия данък, когато размерът му е незначителен.

10. Държавите-членки вземат мерки, за да гарантират, че данъчно незадължените юридически лица, които са лица платци на данъка по вътреобщностни придобивания на стоки, попадащи в обхвата на първата алинея на член 28а, параграф 1, буква а), спазват горепосочените задължения за деклариране и плащане и че са регистрирани с индивидуален идентификационен номер съгласно параграф 1, букви в), г) и д).

11. За сделките по вътреобщностно придобиване на нови транспортни средства, попадащи в обхвата на член 28а, параграф 1, буква б), държавите-членки приемат ред за деклариране и последващо плащане.

12. С единодушно решение по предложение на Комисията Съветът може да разреши на държава-членка да въведе особени мерки за опростяване на задълженията за деклариране определени в параграф 6, буква б). Тези мерки не могат да бъдат такива, че да застрашават правилния мониторинг на вътреобщностните придобивания, могат да се изразяват в следното:

а) Държавите-членки могат да разрешат на данъчнозадължените лица, които отговарят на следващите три условия, да подават годишни обобщени декларации, като посочват идентификационните номера за нуждите на облагането с данъка върху добавената стойност в други държави-членки на лицата, на които тези данъчнозадължени лица са доставяли стоки при условията, определени в член 28в, част А:

— общата годишна стойност, намалена с данъка върху добавената стойност на извършените от тях доставки на стоки или услуги по смисъла на членове 5, 6 и член 28а, параграф 5 не превишава с повече от 35 000 ECU размера на годишния оборот, който се прилага като база за освобождаването от данъка по член 24,

— общата годишна стойност, намалена с данъка върху добавената стойност на извършените от тях доставки стоки при условията по член 28в, част А не превишава равностойността в национална валута на 15 000 ECU,

- доставките на стоки, извършени от тях при условията, определени в член 28в, част А, не са доставки на нови превозни средства;
- б) Държавите-членки, които определят по-дълъг от три месеца данъчен период, за който данъчнозадължените лица подават данъчните декларации по параграф 4, могат да разрешат на лицата да подават обобщени декларации за същия период, когато тези данъчнозадължени лица отговарят на следните условия:
 - общата годишна стойност, намалена с данъка върху добавената стойност на извършените тях доставки на стоки и услуги по член 5, 6 и 28а, параграф 5 не превишава равностойността в национална валута на 200 000 ECU;
 - общата годишна стойност, намалена с данъка върху добавената стойност на извършените от тях доставки на стоки при условията, определени в член 28в, част А не превишава равностойността в национална валута на 15 000 ECU;
 - доставките на стоки, извършени от тях при условията по член 28в, част А, не са доставки на нови транспортни средства.“

Член 28и

Специална схема за малки предприятия

В член 24, параграф 3 се добавя следната алинея:

„Във всеки случай доставките на нови транспортни средства при условията, определени в член 28в, част А се изключват от освобождаването по параграф 2.“

Член 28й

Общ режим на компенсация с фиксиран процент за земеделските производители

1. В член 25, параграф 4 се добавя следната алинея:

„Когато ползват тази възможност, държавите-членки вземат необходимите мерки, гарантиращи правилното прилагане на преходния режим на данъчно облагане на вътреобщностните сделки по дял XVIa.“

2. В член 25, параграфи 5 и 6 се заменят със следното:

„5. Фиксирани проценти на компенсация съгласно параграф 3 се прилагат към цените без данъка на:

- а) земеделските продукти, доставяни от земеделски производители, ползващи се от фиксиран процент на компенсация, на данъчнозадължени лица с изключение на лицата, отговарящи на условията на територията на страната за ползване на режим на компенсация с фиксиран процент по настоящия член;

- б) земеделските продукти, доставяни от земеделски производители, ползващи се от фиксиран процент на компенсация при условията, определени в член 28в, част А на данъчно незадължени юридически лица, които не отговарят на условията на територията на държавата-членка на пристигане на пратката или транспорта на земеделските продукти за ползване на дерогацията, предвидена в член 28а, параграф 1, буква а), втора алинея;
- в) земеделските услуги, доставяни от земеделски производители, ползващи се от фиксиран процент на компенсация на данъчнозадължени лица с изключение на лицата, отговарящи на условията на територията на страната за ползване на режима на компенсация с фиксиран процент, предвиден в настоящия член.

Тази компенсация изключва всякаква друга форма на приспадане.

6. За доставките на земеделските продукти и услуги по параграф 5 държавите-членки предвиждат компенсацията с фиксиран процент да бъде плащана или:

- а) от купувача или получателя на доставката. В този случай данъчнозадълженият купувач или получател на доставка има право съгласно член 17 и по реда, предвиден от държавите-членки, да приспада от данъчното си задължение на територията на страната сумата на компенсацията с фиксиран процент, която е платил на земеделските производители, ползващи се от фиксиран процент на компенсация.

Държавите-членки възстановяват на купувача или получателя на доставката сумата на компенсацията, която той е платил на земеделските производители, ползващи се от фиксиран процент на компенсация, по която и да било от следните сделки:

- доставки на земеделски продукти, извършени при условията, определени в член 28в, част А, на данъчнозадължени лица или на данъчно незадължени юридически лица, действащи в това качество в друга държава-членка, на чиято територия те не отговарят на условията за ползване на дерогацията, предвидена във втората алинея от член 28а, параграф 1, буква а),
- доставки на земеделски продукти, извършени при условията, определени в член 15 и член 16, параграф 1, части Б, Г и Д, на данъчнозадължени лица, установили се извън Общността, при условие че продуктите се използват от тези купувачи за сделките по член 17, параграф 3, букви а) и б) или за услуги, за които се счита, че се доставят на територията на страната, и върху които данък се плаща единствено от получателите на доставки съгласно член 21, параграф 1, буква б),
- доставки на земеделски услуги на данъчнозадължени получатели на доставки, установили се в Общността, но в други държави-членки, или на данъчнозадължени получатели на доставки, установили се извън Общността, при условие че услугите се ползват от тези получатели на доставки за сделките по член 17,

параграф 3, букви а) и б), както и за услуги, за които се счита, че се доставят на територията на страната, и върху които данък се плаща единствено от получателите на доставки съгласно член 21, параграф 1, буква б).

Държавите-членки определят начина на възстановяване; в частност те могат да приложат разпоредбата на член 17, параграф 4; или

б) от държавните органи.“

3. В член 25, параграф 9 се добавя следната алинея:

„Винаги когато ползват възможността по настоящия член, държавите-членки вземат всички необходими мерки, за да гарантират, че за доставките на земеделски продукти при условията, определени в член 28б, част Б, параграф 1, независимо дали доставката се извършва от земеделски производител, ползващ се от фиксиран процент на компенсация или от данъчнозадължено лице, което не е земеделски производител, ползващ се от фиксиран процент на компенсация, да бъде прилаган един и същ метод на данъчно облагане.“

Член 28к

Разни

До 30 юни 1999 г. се прилагат следните разпоредби:

1. Държавите-членки могат да освобождават от данък извършваните от безмитни магазини доставки на стоки, пренасяни в личния багаж на пътници по вътреобщностни полети или плавания до други държави-членки. За целите на настоящия член:

- а) „безмитен магазин“ означава всяко заведение, намиращо се на аерогара или пристанище, което отговаря на условията, определени от компетентните органи на държавна власт, и по-специално съгласно параграф 5;
- б) „пътник до друга държава-членка“ означава всеки пасажер, притежаващ документ за превоз по въздух или море, в който се посочва, че незабавното направление е летище или пристанище, разположено в друга държава-членка;
- в) „вътреобщностен полет или плаване“ означава всеки транспорт по въздух или море, започващ на територията на страната, определена в член 3, когато действителното място на пристигане е в друга държава-членка.

Доставките на стоки, извършвани от безмитни магазини, включват доставките на стоки, извършвани на борда на въздухоплавателно или плавателно средство по време на вътреобщностен транспорт на пасажери.

Освобождаването от данък се прилага също за доставките на стоки, извършвани от безмитни магазини на който и да било от двата терминала на тунела под Ламанша за пътници, притежаващи валидни билети за пътуването между двата терминала.

2. Освобождаването от данък по параграф 1 се прилага само за доставки на стоки:

а) чиято обща стойност на човек за пътуване не превишава границите съгласно действащите общностни разпоредби за движението на пътници между трети страни и Общността.

Когато общата стойност на няколко артикула или на няколко доставки на стоки на човек за пътуване превишава тези граници, от данък се освобождава само частта от стойността в границите при условие че стойността на един артикул е неделима;

б) в количества на човек за пътуване, непревишаващи границите съгласно действащите общностни разпоредби за движението на пътници между трети страни и Общността.

Стойността на доставките на стоки, извършени в рамките на количествените граници по предходната алинея, не се взема предвид за приложението на разпоредбата на буква а).

3. Държавите-членки дават на всяко данъчнозадължено лице правото на приспадане или възстановяване на данъка върху добавената стойност по член 17, параграф 2, доколкото стоките и услугите се използват за неговите доставки на стоки, освободени от данък съгласно настоящия член.

4. Държавите-членки, които ползват възможността по член 1б, параграф 2, допускат третиране по същата разпоредба и на внос, вътреобщностни придобивания и доставки на стоки на данъчнозадължено лице за целите на неговите доставки на стоки, освободени от данък съгласно настоящия член.

5. Държавите-членки вземат необходимите мерки за гарантиране на правилното и ясно прилагане на разпоредбите за освобождаване от данъка съгласно настоящия член, и за предотвратяване на отклонение от данъчно облагане, избягване на данъци или злоупотреба.

Член 28л

Период на прилагане

Предвидените в настоящия дял преходни режими влизат в сила на 1 януари 1993 г. Преди 31 декември 1994 г. Комисията докладва пред Съвета относно функционирането на преходния режим и внася предложения за окончателна система.

Преходният режим се заменя с окончателна система на данъчно облагане на търговията между държави-членки, основаваща се по принцип на облагането в държавата-членка на произход на доставяните стоки и услуги. За тази цел, след подробен преглед на доклада и приемайки, че условията за преход към окончателна система са удовлетворителни, Съветът с единодушно решение по предложение на Комисията и след консултации с Европейския парламент приема преди 31 декември 1995 г. необходимите мерки за влизането в сила и за функционирането на окончателната система.

Преходният режим влиза в сила за период от четири години и се прилага съответно до 31 декември 1996 г. Периодът на приложение на преходния режим се продължава автоматично до датата на влизане в сила на окончателната система и във всеки случай — до вземането на решение от Съвета относно окончателната система.

Член 28*m*

Обменен курс

За определяне на равностойностите в техните национални валути на сумите съгласно настоящия дял, изразени в екю, държавите-членки прилагат обменния курс, приложим на 16 декември 1991 г. (*).

(*) ОВ С 328, 17.12.1991 г., стр. 4.“

23. Член 33 се заменя със следното:

„Член 33

1. При спазване на останалите общностни разпоредби и в частност действащите общностни разпоредби относно общите условия и ред на притежаване, движение, наблюдение и контрол на продукти, върху които се начислява акциз, директивата не възпрепятства държавите-членки да запазват или въвеждат данъци върху застрахователните договори, данъци върху залаганията и хазарта, акцизи, гербови такси и — по-общо — всякакви данъци, налози или такси, които не могат да бъдат охарактеризирани като данъци върху оборота, при условие обаче, че тези данъци, налози или такси не пораждаат в търговията между държави-членки формалности при преминаването на границите.

2. Всяко препращане в директивата към продукти, върху които се начислява акциз, се прилага за следните продукти, определени в действащите общностни разпоредби:

— минерални масла,

— алкохол и алкохолни напитки,

— тютюневи изделия.“

24. Добавят се следният член:

„Член 33а

1. За стоките, влизащи в Общността от която и да било от териториите, посочени във втората алинея от член 3, параграф 3, или от Нормандските острови, се прилагат следните разпоредби:

а) формалностите, свързани с влизането на такива стоки в Общността, се извършват в съответствие с Регламент (ЕИО) № 717/91 (*);

б) процедурата за вътрешен транзит в Общността се прилага, когато при влизане в Общността, тези стоки са:

— предназначени за държава-членка, която не е държавата-членка, на чиято територия се намират стоките при влизането си в Общността;

— предназначени за реекспорт от Общността след ремонт, модификация, корекция, договорна или пре-работка в Общността;

— поставени под режим на временен внос по смисъла на Директива 85/362/ЕИО.

2. За стоките с произход от Общността, изпратени или транспортирани до някоя от териториите, посочени във втората алинея от член 3, параграф 3 или до Нормандските островите, се прилагат следните разпоредби:

а) формалностите, свързани с експорта на такива стоки в Общността, се извършват в съответствие с Регламент (ЕИО) № 717/91;

б) процедурата за вътрешен транзит в Общността се прилага, когато тези стоки се доставят за износ в държава-членка, която не е държавата-членка, от която стоките напускат Общността.

(*) ОВ L 78, 26.3.1991 г., стр. 1.“

Член 2

1. Следните директиви престават да действат от 31 декември 1992 г. за отношенията между държави-членки:

— Директива 83/181/ЕИО ⁽¹⁾, последно изменена с Директива 89/219/ЕИО ⁽²⁾,

— Директива 85/362/ЕИО.

⁽¹⁾ ОВ L 105, 23.4.1983 г., стр. 38.

⁽²⁾ ОВ L 92, 5.4.1989 г., стр. 13.

2. Разпоредбите за данъка върху добавената стойност в следващите директиви престават да действат от 31 декември 1992 г.:

— Директива 74/651/ЕИО ⁽¹⁾, последно изменена с Директива 88/663/ЕИО ⁽²⁾,

— Директива 83/182/ЕИО ⁽³⁾,

— Директива 83/183/ЕИО ⁽⁴⁾, последно изменена с Директива 89/604/ЕИО ⁽⁵⁾.

3. Разпоредбите на Директива 69/169/ЕИО ⁽⁶⁾, изменена с Директива 91/191/ЕИО ⁽⁷⁾ относно данъка върху добавената стойност, престават да действат от 31 декември 1992 г., що се отнася до отношенията между държави-членки.

Член 3

1. Държавите-членки адаптират настоящия си режим на данъка върху добавената стойност към разпоредбите на настоящата директива.

Държавите-членки въвеждат в сила необходимите закони, подзакони и административни разпоредби, така че техните режими, съответно адаптирани към разпоредбите на член 1, точки от 1 до 20 и от 22 до 24, и член 2 от настоящата директива, да влязат в сила от 1 януари 1993 г.

2. Държавите-членки информират Комисията за разпоредбите, приети от тях за прилагането на настоящата директива.

3. Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на разпоредбите от националното си законодателство, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

4. Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване.

Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

Член 4

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 16 декември 1991 година.

За Съвета

Председател

W. КОК

⁽¹⁾ ОВ L 354, 30.12.1974 г., стр. 6.

⁽²⁾ ОВ L 382, 31.12.1988 г., стр. 40.

⁽³⁾ ОВ L 105, 23.4.1983 г., стр. 59.

⁽⁴⁾ ОВ L 105, 23.4.1983 г., стр. 64.

⁽⁵⁾ ОВ L 348, 29.11.1989 г., стр. 28.

⁽⁶⁾ ОВ L 133, 4.6.1969 г., стр. 6.

⁽⁷⁾ ОВ L 94, 16.4.1991 г., стр. 24.